

маше довольно силѣ за да оттласне нападателы-ты на царство-то му, той поиска помощь отъ Гърцы-ты, нѣ Андроникъ отказа прошеніе-то му. Тогази Тертеръ ся би самъ нѣколко время съ Татары-ты, па най-сѣтнѣ, кога видѣ, че не ще може да излѣзе на главѣ съ силныа Татарскы князь Нога, той побѣгна въ Едрене, дѣто Гърци-ти го задържяхъ неприятелскы. Слѣдъ негово-то побѣгване Търновскы-ты Бояре ся съгласихъ съ Татарскый повелитель да поставятъ на праздныа прѣстолъ *Смилеца*, който водяше дъщерѣ-тъ на Константина, братъ Михайлъ-Палеологовъ и който бѣ тѣсть на Елтимира. Смилецъ стана Господаръ, нѣ власть-та му не ся простираше по-далѣчь отъ Търновскы-ты прѣдѣлы и Царевѣ-тъ полянѣ.

Слѣдъ малко время Нога пожела Българскый прѣстолъ, та свали Смилеца и постави на мѣсто-то му сына си *Чакоса*; нѣ и той неможи до много да ся радва на положение-то си. Между другы-ты неприятели на Татарина най-страшенъ е былъ Святославъ, сынъ-тъ на Георгій Тертеръ I. Той, понеже ся ожени за една богата търговскъ дъщерѣ на имя *Ефросини*, имаше срѣдство да привлече чрѣзъ сребро-то мнозина Българи на своиѣ странѣ, и по едно время, кога ся видѣ снабденъ съ довольно силнѣ, той напада на Чакоса, та му разбива войскѣ-тъ, а него улавя и хвърля го въ вѣчнѣ тъмницѣ; това исто-то направи и съ Смилеца, а послѣ откакъ изгони до кракъ Татары-ты изъ Българинѣ, провъзглася ся за царъ на Българи-ты въ 1296 г.